

dr hab. Jacek Stachera
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Wydział Sztuk Pięknych
ul. Sienkiewicza 32
87-100 Toruń

Toruń, 12 kwiecień 2018 r.

Recenzja dorobku naukowego i artystycznego oraz rozprawy habilitacyjnej dr Tomasza Kozielca

1. Podstawa opracowania

Zlecenie Pani Dziekan Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika na wniosek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów na podstawie art. 18a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz.1789) o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta.

Dokumentacja dzieła artystycznego pt.: „Konserwacja i rekonstrukcja XIX-wiecznych fotografii pochodzących ze zbioru Polskiej Akademii Nauk Biblioteki Kórnickiej” UMK, ZKPiS, Toruń 2016, cz 1. i cz.2.

Katalog wystawy: „Konserwacja i rekonstrukcja XIX-wiecznych fotografii pochodzących ze zbioru Polskiej Akademii Nauk Biblioteki Kórnickiej. Katalog Wystawy”, Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń, ISBN 978-83—231-3860-0.

Dokumentacja dorobku artystycznego oraz informacje o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki.

Wykaz dorobku artystycznego i naukowego potwierdzony w dziale Bibliometrii Biblioteki Uniwersyteckiej UMK w Toruniu.

Wybrane publikacje na temat konserwacji oraz rekonstrukcji obrazu fotograficznego.

Wybrane przykłady dorobku artystycznego: realizacje konserwatorskie i restauratorskie oraz rekonstrukcje cyfrowe obrazu fotograficznego.

2. Informacja o autorze rozprawy

Pan Tomasz Kozielec w 2002 roku uzyskał tytuł magistra sztuki na kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki w zakresie konserwacji i restauracji papieru i skóry na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Po ukończeniu studiów doktoranckich i obronie pracy doktorskiej pt. „Właściwości XIX- i XX-wiecznych papierów drukowanych odkwaszonych wybranymi metodami masowymi” w 2007 roku został zatrudniony w Zakładzie Konserwacji Papieru i Skóry jako asystent, a następnie od 2009 roku jak adiunkt, gdzie pracuje do chwili obecnej. Od początku pracy na uczelni jego zainteresowania związane były z konserwacją i rekonstrukcją fotografii. Zamiłowanie do fotografii wyniósł z lat dzieciństwa, czego skutkiem było zniszczenie większości zdjęć z jego

osobą w roli głównej. Fascynacja fotografią rozwijała się stopniowo od oglądania zdjęć i reprodukcji książkowych poprzez robienie samodzielne zdjęć, aż do poznania zasad działania warsztatu fotograficznego w trakcie uczęszczania do Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie. W 1996 roku rozpoczął studia w dziedzinie konserwacji na toruńskiej uczelni.

3. Ocena dorobku naukowego

Działalność naukową doktora Tomasza Kozielca możemy podzielić na 3 zasadnicze etapy. Pierwszy dotyczy badań masowych metod odkwaszania papieru i zaowocował pracą doktorską oraz kilkoma artykułami związanymi z tą tematyką opublikowanymi w Przeglądzie Papierniczym i Ochronie Zabytków, a także autorstwem dwóch rozdziałów „Badanie wpływu odkwaszania XIX- i XX-wiecznych papierów drukowanych na ich podatność mikrobiologiczną” i „Masowe odkwaszanie XIX- i XX-wiecznych papierów drukowanych: ratunek czy niebezpieczeństwo” w monografii „SOS dla zbiorów” pod redakcją Barbary Drewniewskiej-Idziak, Wydawnictwo Biblioteki Narodowej 2004, s. 254-270 i 271-300.

Drugi etap to okres poszukiwań, gdzie autor wykazuje zainteresowanie różnymi zagadnieniami z zakresu konserwacji papieru i skóry – charakteryzuje się on publikacjami o różnej tematyce. Do ciekawszych publikacji z tego okresu zaliczyć można artykuł pt. „Niektóre operacje technologiczne przyczyniające się do powstawania wad i nietrwałości skór wyprawionych” opublikowany w 2 częściach w Acta Universitatis Nicolai Copernici, Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa 2010, z. 39, s. 229-243 i 2011, z. 42, s. 169-183.

Trzeci etap związany jest z zagadnieniami konserwacji i rekonstrukcji fotografii. Zaowocował on licznymi publikacjami związanymi z tą tematyką. Do najciekawszych publikacji tego okresu można zaliczyć artykuł pt. „Próby rekonstrukcji obrazu fotograficznego na podłożach papierowych” opublikowany w III częściach w miesięczniku Przegląd Papierniczy (I cz. nr 3 2017, s. 199-205; II cz. nr 4 2017, s. 253-261, III cz. nr 5 2017, s. 349-356). Artykuł ten stanowi prezentację części zagadnień poruszanych w rozprawie habilitacyjnej. Również do ciekawszych publikacji należy artykuł pt. „Fotografie na papierach solnych wybrane zagadnienia i technologiczne i konserwatorskie” opublikowany w Ochronie zabytków (nr 1 2014, s. 195-121) i „Rekonstrukcje obrazów fotograficznych: przegląd technik stosowanych dawniej i obecnie” w Notes Konserwatorski (nr 17 2015, s. 81-109).

Doktor Tomasz Kozielec jest autorem i współautorem licznych publikacji ok. 60 w czasopiśmie recenzowanych i 30 nierecenzowanych. Autorem 3 i współautorem 4 rozdziałów w monografii w języku polskim i współautorem 3 rozdziałów w monografii naukowej w języku angielskim.

Wykonawca w 3 grantach uniwersyteckich: „Instrumentalne badania papierów odkwaszonych wybranymi metodami masowymi” 2004, grant promotorski prof. dr hab. A. B. Strzelczyk (kierownik projektu); „Badania nad nowymi sposobami nawilżania zabytkowych pergaminów” 2009, prof. dr hab. E. Jabłońska (kierownik projektu); „Badania nad nowym sposobem konserwacji zakwaszonych papierów” 2010, dr T. T. Kozielec (kierownik projektu). Współwykonawca 2 grantów KBN: „Kwaśny papier – ratowanie w skali masowej zagrożonych polskich zbiorów bibliotecznych i archiwalnych. Zadanie C.2.1. Badanie

porównawcze papieru i książek odkwaszonych różnymi metodami. Wpływ odkwaszania książek różnymi metodami na podatność mikrobiologiczną i właściwości papieru” 2003-2006, prof. dr hab. A. B. Strzelczyk (kierownik projektu) i „Dezynfekcja zabytkowego papieru przy pomocy nowych preparatów biobójczych” 2006-2009 dr J. Karbowska-Berent (kierownik projektu) oraz 1 grantu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego kierowanego przez prof. dr hab. A. B. Strzelczyk „Biotechnologia w konserwacji zabytków. Badania nad przydatnością celulozy bakteryjnej (BC) w konserwacji dzieł sztuki” 2007-2009.

Kierownik projektu „Identyfikacja technik wykonania, ocena stanu zachowania oraz zastosowanie cyfrowych technik rekonstrukcji wraz z wykonaniem kopii cennych archiwalnych fotografii ze zbiorów Biblioteki Kórnickiej Polskiej Akademii Nauk” projektu Fundacji na Rzecz nauki Polskiej w ramach programu „Exterius / Poza szlakiem” 2012-2013. Uczestnik licznych sympozjów i konferencji, w tym w 13 z własnym referatem. Autor licznych badań i ekspertyz związanych problematyką konserwacji papieru i skóry oraz fotografii a także autentyczności dzieła między innymi L. Wyczółkowskiego (2007, 2016), J. Malczewskiego (2014), A. Kobzdeja (2010), K. Krzyżanowskiego (2012), T. Axentowicza (2015), T. Kulisiewicza (2017). Do najciekawszych z badanych obiektów zaliczyć można: list Mikołaja Kopernika do Kapituły Warmińskiej z 1518 r. ze zbiorów Archiwum Archidiecezji Warmińskiej w Olsztynie (2011); Złoty Kodeks Gnieźnieński z XI w. ze zbiorów Archidiecezji w Gnieźnie (2012); dokument lokacyjny Miasta Krakowa wystawiony w 1257 roku, własność Archiwum Państwowego w Krakowie (2017); dokumenty wystawione przez Królową Jadwigę i Bolesława Wstydlwego z Wrocławskiego Ossolineum (2015). Wielokrotnie wyróżniany za działalność naukową-badawczą i organizacyjną przez rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernik w Toruniu.

4. Ocena dorobku artystycznego

Do pracy dołączono starannie przygotowany i opracowany wydruk pt. „Wybrane przykłady dorobku artystycznego: Realizacje konserwatorskie i restauratorskie oraz rekonstrukcje cyfrowe obrazu fotograficznego”, w którym głównie umieszczono prezentację prac związanych z tematyką pracy habilitacyjnej. Zaprezentowano również przykłady konserwacji innych obiektów tj. jak oleodruki, grafiki, obrazy na podłożu tekturowym i płóciennym, co świadczy o dużej wszechstronności i szerokiej wiedzy praktycznej autora niniejszych prac. W swoim dorobku posiada około 50 zrealizowanych i udokumentowanych prac konserwatorsko-restauratorskich. Specjalizuje się głównie w konserwacji obiektów XIX i XX wiecznych, wykorzystując swoją szeroką wiedzę na temat materiałów papierniczych w okresie istotnych zmian w produkcji i technologii papieru, co wymusiło opracowanie nowych metod konserwacji. W ostatnich latach realizacje konserwatorskie związane są głównie z fotografią i zaowocowały opracowaniem różnych metod konserwacji odbitek albuminowych, solnych, kolodionowych, srebrowo-żelatynowych, gumowych, cyjanotypów oraz wykonanych w technice tzw. „brązu Van Dycka”. Jako główne osiągnięcie w zakresie konserwacji fotografii podaje: konserwację portretów stykowych trzech członków rodu Wolbeków powstałych na przełomie XIX i XX w. (2008); dwa wielkoformatowe portrety męskie z lat 30. XX w. (2010); fotografię ślubną powstałą w chicagowskim atelier

w latach 1914-1915 (2017); 20 fotografii średniego i dużego formatu ze zbioru prywatnego S.-H. Alexandrowicza; odbitki solne z paryskich zakładów z II poł. XIX w. (2011).

Profesjonalizm w działaniach przyczynił się do podjęcia współpracy z licznymi ośrodkami na terenie Polski posiadającymi zbiory fotografii. Opracowanie wraz z mgr Iloną Miller z Biblioteki Uniwersyteckiej metody konserwacji zbioru negatywów odkrytych w suficie jednej z kamienic toruńskich – tzw. „szklanego skarbu z Podgórza”. Badania wraz z mgr Anną Dymarek zboru fotografii Alojzego Czarneckiego z Archiwum Państwowego w Toruniu. Konsultacje dotyczące zbioru fotografii autorstwa łódzkiego fotografa Wiktora Jakimenko dla łódzkiej ASP. Aktualnie prowadzone są prace konserwatorskie przy dużym znalezisku fotografii z terenu Śląska z I połowy XX w.

Ponadto brał udział w licznych wystawach, prezentujących zrealizowane prace konserwatorskie, a także prace o charakterze artystycznym - wystawa 28 rysunków w Galerii Forum Wydziału sztuk Pięknych w 2008 roku. Autor dwóch wystaw fotograficznych na UMK – Świat mikrofotografii, gdzie zaprezentowano kolorowe obrazy struktur różnych materiałów zarejestrowanych pod mikroskopem.

W 2012 roku wyróżniony za fotografię mikroskopową „Surface of shark tanned skin”, w międzynarodowym konkursie fotografii mikroskopowej „Nikon Small World”. Nagrodzone zdjęcie znalazło się na okładce kalendarza firmy Nikon 2013 roku.

Prezentacja w formie posterów zrealizowanych badań i osiągnięć artystyczno-konserwatorskich na wystawach w Galerii Forum na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu w dniach 5-16 lipca 2016 r., na XX Targach Toruńskich w Centrum Targowym Park 20-21 październik 2016 r. i międzynarodowej konferencji pt. „Czarno-biały obraz świata. Problemy ochrony i konserwacji dawnych fotografii”. W sali zamkowej Biblioteki Kórnickiej 22 sierpnia -2 września 2016 roku.

5. Ocena dorobku dydaktycznego

Pan doktor Tomasz Kozielec posiada bogaty dorobek dydaktyczny. W latach 2009 – 2017 był promotorem 8 i recenzentem 18 prac magisterskich, zrealizowanych w Zakładzie Konserwacji Papieru i Skóry, a także promotorem 4 prac dyplomowych.

Prowadzi wykłady z:

- *Technologii papieru i skóry*
- *Metodyki konserwacji i restauracji zabytków na papierze.*
- *Wybrane zagadnienia z konserwacji fotografii*
- *Propedeutyki konserwacji dzieł sztuki*

i ćwiczenia w:

- *Pracowni introligatorstwa artystycznego*
- *Pracowni oprawy i zabezpieczania obiektów zabytkowych*
- *Pracowni konserwacji i restauracji materiałów archiwalnych*
- *Pracowni konserwacji zabytków (konserwacja bloku książki)*
- *Technologii papieru i skóry*
- *Pracowni konserwacji i restauracji fotografii*

- *Pracowni dyplomowej*

oraz seminaria *magisterskie i konserwatorskie*

Zaprezentowany zakres zagadnień związany z wykładami i prowadzonymi ćwiczeniami jest bardzo szeroki i świadczy o dużej wiedzy z technologii i technik papieru i skóry, a także wielkiej sprawności manualnej i talencie osoby je prowadzącej.

6. Ocena rozprawy habilitacyjnej

Jako osiągnięcie stopnia doktora habilitowanego autor wskazał prace:

Konserwacja i rekonstrukcja XIX-wiecznych fotografii pochodzących ze zbiorów Polskiej Akademii Nauk Biblioteki Kórnickiej, dokumentacja prac badawczych, konserwatorskich i artystycznych UMK, ZKPiS, Toruń 2016 [komputer opis], autor Tomasz Kozielec oraz Katalog wystawy: „Konserwacja i rekonstrukcja XIX-wiecznych fotografii pochodzących ze zbioru Polskiej Akademii Nauk Biblioteki Kórnickiej. Katalog Wystawy”, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2017.

Dokumentacja składa się z dwóch części i łącznie liczy 374 strony. Ułożona jest w sposób bardzo przemyślany i klarowny. Rozpoczyna się od zaprezentowania celów naukowych, a następnie artystycznych. Jako cele naukowe wskazuje autor przeprowadzenie kompleksowych badań klimatycznych, rekonstrukcje XIX-wiecznych technologii i technik wytwarzania podłoży papierowych oraz odbitek na papierze, badania technologii i technik wykonania fotografii znajdujących się w zbiorze, ocenę jego stanu zachowania oraz badania zniszczeń. Także przebadanie nowych materiałów oraz opracowanie nowych technik konserwacji fotografii, dostosowanych do specyfiki obiektów w zbiorze kórnickim. Natomiast do celów artystycznych pracy przeprowadzenie zabiegów konserwatorskich na wybranych obiektach, wykonanie rekonstrukcji oraz utrwalenie treści obrazu fotograficznego. Założenia te w pełni znajdują odzwierciedlenie w dalszych rozdziałach pracy.

Po wprowadzeniu w problematykę poruszanych w pracy zagadnień w rozdziale II omówiono historię i znaczenie, a także tematykę zbiorów fotografii PAN Biblioteki Kórnickiej. W rozdziale III zaprezentowano szeroko i szczegółowo strukturę zbioru, charakterystykę technologii i technik wykonania obiektów. W celu dokładnego poznania technik XIX-wiecznych, a także przygotowania materiału porównawczego i badawczego, autor własnoręcznie przygotowywał w oparciu o receptury tego okresu, papierowe podłoża do fotografii oraz wybrane rodzaje odbitek fotograficznych. Przygotowywane odbitki w technikach albuminowych, solnych, żelatynowych i kolodionowych na papierze, umożliwiły uzyskanie niezbędnej wiedzy odnośnie techniki i technologii. To praktyczne przygotowanie będzie miało istotne znaczenie przy analizie stanu zachowania, przyczyn zniszczeń, a także realizacji prac konserwatorskich.

W rozdziale IV przedstawiona została pełna analiza formy przechowywania, warunków lokalowych z uwzględnieniem okresu wojennego oraz wyniki badań zanieczyszczeń powietrza i klimatu mające wpływ na stan zachowania zbioru. Zaprezentowano również

ciekawe wyniki pomiaru stabilności klimatu w szafie metalowej i drewnianej, wskazując na znacznie stabilniejszy klimat panujący w szafie drewnianej. Następnie omówiono rodzaje występujących w zbiorze zniszczeń i poddano badane obiekty ocenie. Przeprowadzony został cały szereg badań fizycznych, chemicznych, optycznych i mikrobiologicznych na wytypowanych obiektach. Szczególnie dużo uwagi poświęcono plamom foxingowym, wynika to z faktu, że sposób ich usunięcia z obiektu będzie stanowił jeden z ważniejszych problemów konserwatorskich niniejszej pracy.

W rozdziale V po omówieniu zagadnień związanych z dezynfekcją zbioru, przedstawiono szczegółowo metody oczyszczania, przeprowadzając testy i doświadczenia z grupą wytypowanych do tego celu materiałów takich jak: runo polietylenowe, gąbki morskie, masa bawełniana liofilizowana, celuloza wytwarzana przez bakterie, oczyszczanie elektrostatyczne przy użyciu folii z tworzyw sztucznych, ściereczek antystatycznych stosowanych w elektrotechnice, gumki w postaci sproszkowanej nawilżane w atmosferze pary wodnej. Następnie zaprezentowano prace konserwatorskie i restauratorskie na 14 wybranych obiektach. Do prezentacji prac zastosowano powtarzalny schemat: tytuł, zagadnienia historyczne, opis, analiza formy, funkcji i treści, technika oryginału oraz warstw i elementów wtórnych, stan zachowania i przyczyny zniszczeń, przebieg konserwacji i restauracji. Taki układ powielił schemat klasycznej dokumentacji i stanowi dobre wprowadzenie do zagadnień konserwatorskich. Mimo pewnej monotonii powtarzającego się procesu konserwatorskiego przy obiektach, wyraźnie zauważalne jest indywidualne traktowanie poszczególnych obiektów podyktowane techniką i rodzajem zniszczeń. W przypadku zaistnienia nietypowych zmian bądź uszkodzeń, dobór poszczególnych metod i materiałów poprzedzony jest przeprowadzaniem szeregu analiz, badań i prób. Obok tradycyjnych metod autor omawia opracowanej przez siebie metody oczyszczania i usuwania koloni grzybowych z powierzchni papieru przy użyciu wacików bawełnianych pokrytych dwutlenkiem krzemu.

Za szczególnie interesujący uważam rozdział VI, dotyczący rekonstrukcji cyfrowych zniszczonego obrazu fotograficznego, gdzie wykorzystano szereg technik np. fluorescencję wzbudzoną promieniami UV-A i UV-C z kombinacją różnych filtrów, czy składanie obrazów w technice HDR, obróbkę w programach graficznych czy obrazowanie wielospektralne z użyciem kamery do rekonstrukcji pierwotnego wyglądu zdjęcia. Autor dostrzega jednak, w niektórych przypadkach konieczność rekonstrukcji wykonywanej manualnie w programie graficznym o nazwie „GIMP”. W wyniku tych zabiegów wyblakłym odbitkom i uszkodzonym negatywom, przywrócono pierwotny kontrast i nasycenie. W wielu przypadkach odzyskano dawno niewidoczne szczegóły i uzupełniono występujące ubytki. Fakt, iż wszystkie doświadczenia i prace wykonywano na plikach cyfrowych, dawał pełne bezpieczeństwo przeprowadzanym zabiegom, nieingerującym w oryginalną strukturę obiektu. Pracom rekonstrukcyjnym poddano 4 odbitki i 9 negatywów.

Zagadnienie zawarte w rozdziale VII, dotyczy utrwalania treści obrazu fotograficznego w celu zabezpieczenia oryginalnych zbiorów. Zaleca zachowanie treści obrazów negatywów i pozytywów w postaci wydruków na drukarce poligraficznej w technice „Digigraphy” na papierach „Epson Traditional”, czyli materiałach gwarantujących bardzo dobrą jakość i trwałość. Zabieg ten pozwala na bezpieczne prezentacje kopii obiektów, co w zdecydowany

sposób wzbogaca możliwości ekspozycyjne i wystawowe Biblioteki Kórnickiej. Ponadto autor opracował technikę bezpiecznego kopiowania stykowego negatywów na podłoża papierowe z użyciem bardzo małej dawki światła i maksymalnie kilkusekundowego naświetlania. Aspekt ten znalazł szczególne odzwierciedlenie w podjętych próbach wykonania odbitek z posiadanych negatywów w szlachetnych technikach charakterystycznych dla XIX wieku z uwzględnieniem ich oprawy i późniejszej prezentacji.

W zaleceniach konserwatorskich w rozdziale VIII autor stwierdza, że dotychczasowe warunki przechowywania zbioru są niewłaściwe, ze względu na duże wahania wilgotności i temperatury i zaleca zmianę ich lokalizacji, a także szaf, w których są przechowywane. Odnosi się do możliwości bezpiecznego korzystania ze zbioru, przy spełnieniu wymaganych warunków aklimatyzacji i odpowiedniej jakości powietrza. Zaznacza jednak, że należy ograniczyć korzystanie ze zbioru do minimum. Omawia formy właściwego przechowywania i korzystania. Zaleca digitalizację zbiorów i udostępnienie w internecie oraz wewnętrznym systemie komputerowym Biblioteki.

Pierwszą część kończy rozdziałem IX, zawierającym wnioski odnośnie znaczenia, wartości kórnickiego zbioru fotografii dla kultury polskiej i światowej oraz zrealizowanych przy nim badań i prac konserwatorskich. W oparciu o uzyskane wyniki prezentuje rozwiązania i zalecenia, mogące służyć przy konserwacji innych zbiorów fotografii. W pracy wykorzystano bogatą literaturę, bibliografia to 317 pozycji polsko i obcojęzycznych.

Druga część stanowi osobny tom i zamieszczone są w niej rozdziały XI - tabele, wykresy i ilustracje do poszczególnych rozdziałów oraz rozdział XII - aneks prezentujący różnego rodzaju zagadnienia uzupełniające, a pozwalające w pełni zrozumieć koncepcję i działania podjęte przez autora.

Jeżeli przeniesienie tabel i wykresów do osobnego tomu wydaje się być uzasadnione, to sądzę jednak, że umieszczenie ilustracji w tekście urozmaiciłoby pewną monotonię czytania obszernych opisów. Należy nadmienić, że autor przedstawił bogaty materiał ilustracyjny prezentujący poszczególne etapy prac konserwatorskich.

Jak sam autor pisze, że zbiór pod kątem oceny technologicznej, stanu zachowania oraz zniszczeń nie był jak dotąd przedmiotem szeroko zakrojonych działań konserwatorskich, ani też specjalistów z innych dziedzin nauki lub sztuki. Zrealizowane prace badawcze i konserwatorskie, a także o charakterze typowo artystycznym rekonstrukcje i aranżacje tworzą pełną całość i mogą stanowić wzorzec postępowania przy innych zbiorach fotografii. Autora niniejszej pracy charakteryzuje dociekliwość właściwa dla postawy badacza. Każde zagadnienie próbuje wyjaśnić, realizując niezbędne badania. Tak jak w przypadku występowania drobin mosiądzu w strukturze odbitek, czy plam foxingowych, gdzie od lat toczy się dyskusja nad ich pochodzeniem.

Katalog wystawy: „Konservacja i rekonstrukcja XIX-wiecznych fotografii pochodzących ze zbioru Polskiej Akademii Nauk Biblioteki Kórnickiej. Katalog Wystawy”,

Po krótkim wstępie w sposób syntetyczny omówione zostały zagadnienia badawcze konserwatorskie i artystyczne dotyczące zbiorów fotografii. Wyraźnie obok klasycznego charakteru naukowca jak sam siebie określił autor, osobowości anankastycznej, zauważyć możemy skłonności do refleksji i pewnej nuty melancholii cech charakterystycznych dla artysty, ale także poczucia humoru i dystansu do swojej osoby. Szczególnie zauważalne jest to w rozdziale IV pt. „Autor o sobie, fascynacjach dawnymi technikami i refleksjach na temat powstania pracy”.

7. Podsumowanie i wnioski

Praca dr Tomasza Kozielca jest doskonałym przykładem łączenia w jedną całość zagadnień naukowych z artystycznymi. Zaprzecza ona tworzonym często sztywnym podziałom na naukę i sztukę w dziedzinach, które wiążą te zagadnienia w sposób nierozzerwalny. Niewątpliwie do takich należy konserwacja dzieł sztuki. Fotografie realizowane w ramach badań i nauki stają się małymi dziełami sztuki zachwycając nas swoją formą i dekoracyjnym charakterem.

Należy wysoko ocenić dorobek naukowy, artystyczny oraz dydaktyczny habilitanta. Po zapoznaniu się z nim oraz rozprawą habilitacyjną stwierdzam, że dr Tomasz Kozielec spełnia kryteria do nadania stopnia naukowego zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Wnioskuje o dopuszczenie dr Tomasza Kozielca do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

